

Svar (17/4 85):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Indledningsvis må jeg understrege, at det er domstolene, der træffer afgørelse om, hvorvidt der foreligger et erstatningspådragende forhold.

Om behandling med elektrochok, også kaldet elstimulation og NCE-behandling, kan jeg efter at have forelagt sagen for sundhedsstyrelsen oplyse følgende:

Behandlingsformen anses for at være skånsom, med meget ringe skadevirkninger. Der kan ses forbigående bivirkninger i form af mere eller mindre udtalte hukommelsesforstyrrelser, men ikke blivende defekter af hjernens funktion eller struktur.

De almindelige indikationer for behandling med elektrochok er endogen depression (= melankoli), akut delirium (= forvirrings-tilstand med hallucinationer (ved forgiftninger og mentale sygdomme)), reaktive psykosser (= sindssyge som reaktion på ydre påvirkninger) med bevidsthedsforstyrrelser og manier (= mental forstyrrelse, som ytrer sig ved motorisk uro, tankeflugt, storhedsforestillinger).

Det kan være uhyre vanskeligt både klinisk, testpsykologisk og ved andre undersøgelser, f.eks. CT-scanning, i den indledende fase at adskille en primær depressiv sygdom fra en organisk betinget dementiell lidelse med depressive træk, f.eks. malersyndromet.

Ved mistanke om en organisk betinget forstemning, f.eks. som følge af en arbejdsskade, kan lægen diagnostisk forsøge at afklare årsagen til tilstanden eksempelvis ved CT-scanning. Konstateres et påviseligt hjernevind, vil patienten ikke blive behandlet med elstimulation, da behandlingen ikke er virksom ved sådanne tilstande. Der er imidlertid ikke som anført i begrundelsen for det stillede spørgsmål grundlag for at antage, at en patient med hjerneskade, f.eks. som følge af dårligt arbejdsmiljø, får en varig forværring af sin demenstilstand ved en enkelt serie elstimulationer.

Om behandling med elektrochok af en patient med en organisk betinget depressiv tilstand indebærer en overtrædelse af lægeloven, kan i det enkelte tilfælde kun afgøres ud fra en konkret vurdering af lægernes indikationsstilling og baggrunden for denne.

Spm. nr. S 999

Til *ministeren for offentlige arbejder* (9/4 85) af:

Lenger (VS):

»Hvornår har DSB tænkt at bringe jernbanesporene nord for Vrå/Brønderslev i ordentlig stand?«

Begrundelse

For en togrejsende er strækningen nord for Vrå/Brønderslev en ganske sælsom oplevelse. Jernbanesporene er i en så ringe tilstand, at ethvert forsøg på at læse en avis må opgives, fordi toget ryster fra side til side. Hvis togstewardessen har været så venlig at fylde kaffebægeret næsten helt op til kanten, flyder kaffen ud over bord, sæde og tøj, alt imens tingene rasler ned fra bagagenettet, så uskyldige passagerer risikerer at få dem oven i hovedet.

Spørgeren har ved adskillige lejligheder undret sig over, hvad nordjyderne dog har gjort DSB, siden de skal finde sig i en sådan behandling, når toget befinder sig nord for Vrå/Brønderslev. Det ønskes derfor oplyst, hvornår DSB har tænkt sig at bringe jernbanesporene i ordentlig stand.

Svar (19/4 85):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Sporet på strækningen Ålborg-Hjørring er i årene 1965-66 ombygget til langskinnspor, det vil sige et spor med sammensvejsede skinner, hvorved de bump, man kendte i gamle dage, undgås. Sporets kvalitet må betegnes som god.

To gange årligt bliver alle jernbanestrækninger gennemkørt med målevogn for at kontrollere sporenes justeringstilstand. Den strækning, vi taler om, er sidst blevet kontrolleret den 15. april 1985 og fundet i orden.

Jeg må derfor afvise, at der skulle være tale om en dårlig tilstand af sporet på denne strækning. Noget andet er, at enkelte vogne af og til kan give problemer med komforten, men jeg kan oplyse, at en del vogne skal ombygges, bl.a. med henblik på at opnå bedre køreegenskaber.

Spm. nr. S 1000